

Sygn. akt II K 757/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 września 2015 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Rafał Nalepa

Protokolant: sek. sąd. Marta Owczarek

w obecności Prokuratora Jarosława Aniola

po rozpoznaniu dnia 25 marca, 13 maja, 22 lipca, 26 sierpnia 2015 roku

na rozprawie sprawy

1. T. B. (1)

s. Z. i J. zd. L.

ur. (...)

w P.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 27 lipca 2014 r. w P. (...) przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. S. (1) oraz nieletnimi P. S. (1) i B. K. (1) dokonał kradzieży 200 litrów paliwa z samochodów ciężarowych m-ki M. o nr rej. (...), m-ki (...) o nr rej. (...) R. o nr rej. (...) zaparkowanych na terenie hurtowni (...), ponadto dokonał kradzieży paliwa z samochodu m-ki R. o nr rej. (...) po uprzednim siłowym wyłamaniu korka wlewu paliwa oraz dokonał kradzieży artykułów spożywczych znajdujących się w części ładunkowej samochodu o nr rej. (...) powodując straty o łącznej wartości 3615,15 zł na szkodę właściciela hurtowni (...)

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk i art. 278 § 1 kk

II. w dniu 3 sierpnia 2014 r. w P. (...) przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. S. (1) oraz nieletnimi P. S. (1) i B. K. (1) dokonał kradzieży 300 litrów paliwa z samochodów ciężarowych m-ki R. (...) o nr rej. (...) zaparkowanych na terenie hurtowni (...), po uprzednim siłowym wyłamaniu korków wlewu paliwa, powodując straty o łącznej wartości 1560 zł na szkodę właściciela hurtowni (...),

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

III. w dniu 10 sierpnia 2014 r. w P. (...) przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. S. (1) oraz z nieletnimi P. S. (1) i B. K. (1) usiłował dokonać kradzieży paliwa z samochodu ciężarowego m-ki (...) o nr rej. (...), w ten sposób, że po uprzednim siłowym wyłamaniu korka paliwa, przelewał paliwo z baku samochodu do plastikowego pojemnika przy pomocy plastikowej rurki, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z powodu zatrzymania przez policję,

tj. o czyn z art. 13§1 kk w zw.z art. 279 §1 kk

2. A. S. (1)

s. M. i M. zd. R.

ur. (...)

w P.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 27 lipca 2014 r. w P. (...) przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z T. B. (1) oraz nieletnimi P. S. (1) i B. K. (1) dokonał kradzieży 200 litrów paliwa z samochodów ciężarowych m-ki M. o nr rej. (...), m-ki (...) o nr rej. (...) R. o nr rej. (...) zaparkowanych na terenie hurtowni (...), ponadto dokonał kradzieży paliwa z samochodu m-ki R. o nr rej. (...) po uprzednim siłowym wyłamaniu korka wlewu paliwa oraz dokonał kradzieży artykułów spożywczych znajdujących się w części ładunkowej samochodu o nr rej. (...) powodując straty o łącznej wartości 3615,15 zł na szkodę właściciela hurtowni (...),

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk i art. 278 § 1 kk

II. w dniu 3 sierpnia 2014 r. w P. (...) przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z T. B. (1) oraz nieletnimi P. S. (1) i B. K. (1) dokonał kradzieży 300 litrów paliwa z samochodów ciężarowych m-ki R. (...) o nr rej. (...) zaparkowanych na terenie hurtowni (...), po uprzednim siłowym wyłamaniu korków wlewu paliwa, powodując straty o łącznej wartości 1560 zł na szkodę właściciela hurtowni (...),

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

III. w dniu 10 sierpnia 2014 r. w P. (...) przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z T. B. (1) oraz z nieletnimi P. S. (1) i B. K. (1) usiłował dokonać kradzieży paliwa z samochodu ciężarowego m-ki (...) o nr rej. (...), w ten sposób, że po uprzednim siłowym wyłamaniu korka paliwa, przelewał paliwo z baku samochodu do plastikowego pojemnika przy pomocy plastikowej rurki, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z powodu zatrzymania przez policję T. B. (1),

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw.z art. 279 § 1 kk

orzeka:

1. oskarżonego T. B. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia z tym, że eliminuje z jego opisu dane oskarżonego A. S. (1), ustala wartość zabranych artykułów spożywczych na kwotę 971,80 złotych a wartość całości zabranego mienia na kwotę 2031,44 złotych, wskazując, że pokrzywdzonym jest (...) spółka z o.o. i za tak opisany czyn wyczerpujący dyspozycję art. 279 § 1 kk i art. 278 § 1 kk w zw z art. 11 § 2 kk i art. 33 § 2 kk i art. 4 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

2. oskarżonego T. B. (1) uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia przy czym ustala, iż miał on miejsce w nocy pomiędzy godziną 22:40 w dniu 2 sierpnia 2014 r. a godziną 2:00 w dniu 3 sierpnia 2014 r. a pokrzywdzonym jest (...) spółka zo.o. i przyjmuje, że wyczerpuje dyspozycję art. 279 § 1 kk w zw z art. 4 § 1 kk;

3. oskarżonego T. B. (1) uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie III aktu oskarżenia przy czym ustala, że pokrzywdzonym jest (...) spółka zo.o. i przyjmuje, że czyn ten wyczerpuje dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw z art. 279 § 1 kk w zw z art. 4 § 1 kk;

4. ustala, iż czynów opisanych w punktach 2 i 3 wyroku oskarżony T. B. (1) dopuścił się działając w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu, zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z nich i za to na podstawie art. 279 § 1 kk w zw z art. 91 § 1 kk i 33 § 2 kk i art. 4 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

5. na podstawie art. 91 § 2 kk w zw z art. 4 § 1 kk orzeczone wyżej w punktach 1 i 4 wyroku kary pozbawienia wolności i grzywny łączy i wymierza oskarżonemu T. B. (1) karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
6. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu T. B. (1) na okres próby 2 (dwóch) lat;
7. oskarżonego A. S. (1) uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia przy czym ustala, iż miał on miejsce w nocy pomiędzy godziną 22:40 w dniu 2 sierpnia 2014 r. a godziną 2:00 w dniu 3 sierpnia 2014 r. a pokrzywdzonym jest (...) spółka zo.o. i przyjmuje, że wyczerpuje dyspozycję art. 279 § 1 kk w zw z art. 4 § 1 kk;
8. oskarżonego A. S. (1) uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie III aktu oskarżenia przy czym ustala, że pokrzywdzonym jest (...) spółka zo.o. i przyjmuje, że czyn ten wyczerpuje dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw z art. 279 § 1 kk w zw z art. 4 § 1 kk;
9. ustala, iż czynów opisanych w punktach 7 i 8 wyroku oskarżony A. S. (1) dopuścił się działając w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu, zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z nich i za to na podstawie art. 279 § 1 kk w zw z art. 91 § 1 kk i 33 § 2 kk i art. 4 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
10. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu A. S. (1) na okres próby 2 (dwóch) lat;
11. oskarżonego A. S. (1) uniewinnia od czynu zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia i kosztami postępowania w tym zakresie obciąża Skarb Państwa;
12. na podstawie art. 46 § 1 kk w zw z art. 4 § 1 kk zasądza od oskarżonego T. B. (1) na rzecz pokrzywdzonej (...) spółki zoo z siedzibą w (...)(...) kwotę 2031,44 (dwóch tysięcy trzydziestu jeden złotych, czterdziestu czterech groszy) tytułem obowiązku naprawienia szkody w związku ze skazaniem za czyn opisany w punkcie 1 wyroku;
13. na podstawie art. 46 § 1 kk w zw z art. 4 § 1 kk zasądza solidarnie od oskarżonych T. B. (1) i A. S. (1) na rzecz pokrzywdzonej (...) spółki zoo z siedzibą w (...)(...) kwotę 1560 (tysiąca pięciuset sześćdziesięciu) złotych tytułem obowiązku naprawienia szkody w związku ze skazaniem za czyny opisane w punktach 2 i 7 wyroku;
14. na podstawie art. 44 § 2 kk w zw z art. 4 § 1 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych w spisie i opisie rzeczy na k 181-182 akt sprawy pod pozycjami 2-6,8,10-13,17;
15. na podstawie art. 230 § 2 kpk w zw z art. 4 § 1 kk nakazuje zwrócenie pokrzywdzonemu (...) spółce z o.o. dowodów rzeczowych opisanych w spisie i opisie rzeczy na k 181-182 akt sprawy pod pozycjami 1,7,9;
16. na podstawie art. 63 § 1 kk w zw z art. 4 § 1 kk na poczet grzywny zalicza oskarżonemu T. B. (1) okres zatrzymania w sprawie w dniu 10 sierpnia 2014 r. uznając, że jest równoważny 2(dwóm) stawkom dziennym grzywny;
17. zasądza od oskarżonego T. B. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 403,70 (czterystu trzech złotych, siedemdziesięciu groszy) tytułem zwrotu wydatków oraz wymierza mu opłatę w kwocie 540 (pięciuset czterdziestu) złotych;
18. zasądza od oskarżonego A. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 269,10 (dwustu sześćdziesięciu dziewięciu złotych, dziesięciu groszy) tytułem zwrotu wydatków oraz wymierza mu opłatę w kwocie 380 (trzystu osiemdziesięciu) złotych.

UZASADNIENIE

Oskarżony T. B. (1) pozostaje w konkubinacie z siostrą oskarżonego A. S. (1). Odwiedzał ją i dzieci w P. (...). przy ul. (...). Wiosną 2014 r. przebywając na tej posesji razem z A. S. poznali nieletnich P. S. (2) i B. K. (1). W lipcu 2014 r. P. S. i B. K. opowiedzieli T. B., iż po grze w piłkę na boisku (...) przy ogródkach działkowych na Osiedlu (...) chodzili na teren hurtowni (...), gdzie przy śmietniku wystawiane były przeterminowane napoje, które pili. Podczas tych wizyt zauważyli stojące bez dozoru samochody ciężarowe z których można było bez ryzyka ukraść paliwo. Uzgodnili wówczas z T. B., iż w niedzielę 27 lipca 2014 r. dokonają wspólnie kradzieży paliwa z ciężarówek. Paliwo miało być złane do baniek, które po wyniesieniu z hurtowni, miał zabrać swoim samochodem osobowym marki O. (...). B. a potem sprzedać. Oskarżony T. B. wraz z nieletnimi zakupili w sklepie (...) przy ul. (...) węże, oraz na targu w P. (...) plastikowe bańki do spuszczenia paliwa. Część z baniek pochodziła ze śmietników.

Około godziny 12:39 w dniu 27 lipca 2014 r. T. B. wraz z nieletnimi P. S. i B. K. po pokonaniu ogrodzenia od strony boiska (...) i przejściu krzaków weszli na teren hurtowni (...) spółki z o.o. (zwanej dalej hurtownią) na tyłach ul. (...). P. S. jako pierwszy od razu wszedł na dach budynku magazynu hurtowni i przekręcił kamerę monitoringu obejmującą zasięgiem krzaki za budynkiem hurtowni oraz drogę prowadzącą do miejsca postoju floty samochodów. Mimo tego kamera nadal rejestrowała obszar drogi prowadzącej do chaszczki z których przyszli sprawcy. P. S. i B. K. przy użyciu łomu, który przynieśli ze sobą uszkodzili korek zabezpieczający zbiornik paliwa ciężarówki marki R. o nr rej (...). W pojazdach marki M. o nr rej (...), marki D. o nr rej (...) oraz R. o nr rej (...) odkręcili korki, które nie były zamknięte na zamek. Ciężarówki były zatankowane do pełna. T. B. używając przyniesionych przewodów spuszczał z w/w pojazdów olej napędowy do baniek i kanistrów. W czasie zlewania oleju P. S. otworzył niezamkniętą na zamek skrzynię ładunkową samochodu R. o nr rej (...) na której znajdowały się artykuły spożywcze, napoje i piwo, które sprawcy zdecydowali się również zabrać. Po napełnieniu baniek nieletni wraz z oskarżonym T. B. w kilku „kursach” przenosili je w krzaki w pobliżu ogrodzenia hurtowni. Podobnie dokonywali zaboru piwa i artykułów spożywczych. Teren hurtowni sprawcy opuścili o godzinie 14:27. Zabrane przedmioty sprawcy ukryli w pobliżu ogródków działkowych. W sumie zabrali artykuły spożywcze – majonezy, zioła, lizaki oraz piwa (Ż., P. i L.) o łącznej wartości 971,80 złotych oraz olej napędowy w ilości 200 litrów o wartości 1059,64 złotych – wszystko o łącznej wartości 2031,44 złotych. W tym ostatnim przypadku ilość zabranego paliwa pracownik hurtowni (...) ustalili sumując ilość dotankowanego po kradzieży do każdej z ciężarówek oleju napędowego. Sprawcy pozostawili na skrzyni ładunkowej ciężarówki R. wody gazowane oraz słodkie napoje. Skradzione przedmioty T. B. wraz z nieletnimi przenieśli na teren ogródków działkowych skąd po kilku godzinach T. B. zabrał je swoim samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej (...). Oskarżony T. B. sprzedał paliwo nieustalonym osobom i podzielił gotówkę równo z P. S. i B. K.. Zabrane artykuły spożywcze i piwo sprawcy podzielili między sobą.

(częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. B. (1) – k. 74-75,81-82,139-140, 198v-199, częściowo zeznania świadków P. S. (2) – k.51-52,201v-202, 223-223v, 242v, B. K. (1) – k. 62-63,200v-201,217, 223v-224, 242v-243, zeznania świadków T. N. (1) – k. 2-3, 23-24,56, 199v-200, S. M. – k. 34-35, 232 , faktura –k. 6 , protokoły: oględzin miejsca – k.7-9 , nagrania – k. 151-156, płyta CD – k. 13, fotografie – k. 97)

Oskarżony A. S. (1) nie brał udziału w kradzieży dokonanej przez T. B. oraz nieletnich w dniu 27 lipca 2014 r. Przebywał wówczas w swoim mieszkaniu w (...) (...) przy ul. (...).

(wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1) –k. 122, 125, 199, 244v, częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. B. (1) – k. 74-75,81-82,139-140, 198v-199, częściowo zeznania świadków P. S. (2) – k.51-52,201v-202, 223-223v, 242v, B. K. (1) – k. 62-63,200v-201,217 M. S.. – 243-243v, wykaz połączeń telefonicznych – k. 255-257)

Oskarżony T. B. (1) podczas pierwszego przesłuchania przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Oświadczył, że dokonał ich z A. S. (1), P. S. (2) i B. K. (1). Wyjaśnił, że P. S. i B. K. tj. „chłopaków” poznał, podczas wizyt u dziecka na ul. (...). Razem grali w piłkę. (...) powiedzieli mu, że podczas po meczach (...) chodzili na teren hurtowni (...), gdzie wystawiane są przeterminowane napoje. Widzieli, że stoją tam ciężarówki, których nikt nie pilnuje z których można spuścić paliwo. Na pomysł kradzieży wpadł któryś z chłopaków. Na miejsce dojechali dwa razy jego samochodem O. (...) koloru czerwonego. Za pierwszym razem byli pieszo. Spuścili paliwo do baniek i przenieśli je na teren ogródków działkowych. Rano przyjeżdżali i zabierali paliwo. Paliwo sprzedawali po wsiach, gotówkę dzielili po

równy. Artykuły spożywcze podzielili między siebie, nie sprzedawali ich. Kamery przekręcał P. S.. On też razem z B. K. ukręcał korki od baków ciężarówek. T. B. tylko nosił bańki z paliwem. Bańki pochodziły ze śmietników (k. 75).

Podczas drugiego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że na każdej z kradzieży byli w czwórkę, jak napisano w zarzutach. Wyjaśnił, że na pomysł kradzieży paliwa wpadł chyba jego szwagier – A. S.. Kradzieży dokonywał z biedy – utrzymuje się „z MOPS -u”, jest obciążony alimentami. Pieniądze z kradzieży przeznaczył na zakup żywności i na zakup butów dla dzieci. Po odczytaniu poprzednich wyjaśnień oświadczył, że nie pamięta, kto wpadł na pomysł dokonania kradzieży. Za pierwszym razem byli pieszo, przerzucili bańki na teren ogródków i za parę godzin je zabrali – byli też pieszo. Jeden szlauch do spuszczenia kupili w O. a dwa pozostałe były od A. S.. Na czatach wszyscy patrzyli, czy nikt nie nadchodzi, najbliżej auta stał A. S., on nie podchodził do miejsca kradzieży, tylko odbierał zabrane paliwo (k. 82).

Podczas konfrontacji z A. S. oskarżony B. wyjaśnił, że oskarżony S. był tylko podczas ostatniej kradzieży, na pozostałych go nie było (k. 139v).

Na rozprawie T. B. przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów. Zaznaczył jednak, że nie dokonał kradzieży artykułów spożywczych i piwa. Był wtedy w sklepie (...). P. S. i B. K. powiedzieli mu, że artykuły spożywcze są przeterminowane i stały na śmietniku. Potem się okazało, że to jest kradzione. On tylko przewoził piwo i żywność swoim samochodem, nie zabierał tego z ciężarówek. Nie pamięta to było dawno. Po zastanowieniu wyjaśnił, że wtedy było też kradzione paliwo, na ciężarówkę z żywnością i piwem wszedł P. i B.. Nie było wówczas z nimi A. S. (k. 198).

W lipcu i sierpniu 2014 r. posiadał telefon komórkowy, ale nie pamięta jego numeru. Nie zawierał umowy abonenckiej, to był tzw. pre –paid (k. 245).

Odnosnie kradzieży z 3 sierpnia 2014 r. to był na niej razem ze S. i K., nie było S.. S. był na ostatniej kradzieży, zadzwonił po niego P. S., który poznał S., bo grali razem w piłkę. Po odczytaniu wyjaśnień z dochodzenia oświadczył, że A. S. był na dwóch ostatnich kradzieżach, nie było go podczas kradzieży żywności i piwa. Wcześniej powiedział, że był na trzech, bo bał się policjantów, był wtedy zatrzymany (k. 198v-199) .

Oskarżony A. S. (1) nie przyznał się do dwóch pierwszych kradzieży. Oświadczył, że uczestniczył tylko w ostatniej z nich (k. 122, 125). Na rozprawie podtrzymał swoje wyjaśnienia z dochodzenia. Oświadczył, że nie jest w konflikcie z T. B., nie wie dlaczego ten twierdzi, że uczestniczył również w kradzieży w dniu 3 sierpnia 2014 r. W dniu 10 sierpnia 2014 r. podjechał do niego T. B., pytając się czy pojedzie z nim na (...) po uszykowane paliwo. Zgodził się. Nie wchodził na teren hurtowni, nie podchodził do ciężarówek (k. 199-199v).

W lipcu 2014 r. posługiwał się telefonem komórkowym o numerze (...) w sieci (...). Umowę z operatorem zawarł jego brat: P. S. (4). W dniu 27 lipca 2014 r., kiedy miała miejsce kradzież przebywał u siebie w domu w P. (...) przy ul. (...). Spał po dyskotecę, telefon posiadał wtedy przy sobie (k. 244v).

W sprawie odnośnie czynu z punktu pierwszego aktu oskarżenia zarzucanego oskarżonym T. B. i A. S., bezspornym jest, iż miał on miejsce 27 lipca 2015 r. pomiędzy godziną 12:30 a 14:25. Nie było też przedmiotem sporu, iż dokonano wówczas kradzieży oleju napędowego w ilości 200 litrów przez spuszczenie ze zbiorników ciężarówek oraz artykułów spożywczych i alkoholu. W jednym przypadku - samochodu R. o nr rej (...) współdziałający z oskarżonym T. B. nieletni P. S. i B. K. używając łomu pokonali zabezpieczenie zbiornika przed kradzieżą w postaci zamkniętego na zamek korka do wlewu. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego T. B. są konsekwentne i nawiązują do relacji pozostałych dwóch sprawców to jest B. K. i P. S., którzy stabilnie przyznawali się do zaplanowania, udziału w kradzieży paliwa i artykułów spożywczych. Logicznie wyjaśnili nawiązując do wyjaśnień oskarżonego T. B., iż na pomysł dokonania kradzieży wpadli, można powiedzieć, przypadkowo. Udając się po meczach piłki nożnej na teren hurtowni (...) przy ul. (...), aby napić się wystawianych na śmietnik przeterminowanych napoi, zauważyli stojące tam bez dozoru ochrony ciężarówki, które stały się w tych okolicznościach przedmiotem ich przyszłych kradzieży. Sprawcy nie musieli obawiać się ujęcia przez ochronę, a jednocześnie dobrze znali drogę wejścia na plac hurtowni od strony zadrzewionego terenu do którego dochodziła droga, którą mogli bez obaw wywieźć paliwo. Co do samego faktu dokonania zaboru

oleju i artykułów spożywczych relacje oskarżonego T. B. i w/w świadków znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków reprezentujących pokrzywdzonego czyli T. N. i S. M. oraz w dowodach nieosobowych w postaci protokołów oględzin miejsca, dokumentacji fotograficznej i przede wszystkim w nagraniu z kamery monitoringu oraz protokole oględzin tego nagrania przez funkcjonariuszy Policji, które jest zgodne z zawartością nagrania, odzwierciedlając bez przekłamań czy też opuszczeń to, co zostało zarejestrowane.

Osią sporu w sprawie stał się skład osobowy kradzieży dokonanej w dniu 27 lipca 2014 r. W tym zakresie w postępowaniu przygotowawczym świadkowie, a zarazem sprawcy wszystkich trzech kradzieży to jest P. S. i B. K. oraz oskarżony T. B. (nie do końca konsekwentnie) twierdzili, iż we wszystkich kradzieżach w tym również pierwszej brał udział oskarżony A. S. (1). Odmienne w tym zakresie wyjaśniał A. S., który zaprzeczał swojemu udziałowi w pierwszej i drugiej kradzieży. Jego twierdzenia co do tej okoliczności były stabilne i niezmiennie w toku całego postępowania. Wyłomem w wyjaśnieniach obciążających A. S. udziałem w kradzieży z dnia 27 lipca 2014 r. były relacje oskarżonego T. B., podczas konfrontacji z A. S. na etapie dochodzenia, kiedy wycofał się z poprzednich twierdzeń i oświadczył, iż A. S. nie brał udziału w pierwszej i drugiej (z dnia 2/3 września 2014 r.) kradzieży. Niestety mimo takiej wolty w wyjaśnieniach oskarżonego, prowadzący konfrontację wbrew treści art. 391 § 1 kpk nie uzyskał od T. B. ustosunkowania się do wcześniejszych wyjaśnień w których odmiennie przedstawiał skład osobowy dwóch pierwszych „skoków”. Zaniechał również rozpytania na tę okoliczność pozostałych sprawców kradzieży, to jest P. S. i B. K., przenosząc to na sąd, który dokonał tego na rozprawie dochodząc do odmiennych od oskarżyciela wniosków. Na rozprawie gremialnie oskarżony B. i świadkowie K. oraz S. stanowczo oświadczyli, iż oskarżony A. S. nie brał udziału w kradzieży „ze spożywką” potwierdzając tym samym stabilne wyjaśnienia A. S.. Sąd spotkał się więc z sytuacją odmiennych na etapie postępowania przygotowawczego i sądowego relacji uczestników przestępstwa. Omówić więc należy zalety i wady wyjaśnień T. B. i zeznań świadków P. S. i B. K. złożonych na poszczególnych fazach postępowania i dokonać wyboru pomiędzy jedną z wersji. Jeśli chodzi o pierwsze zeznania świadków P. S. i B. K. to dostrzec w nich należy poważne nieścisłości i rozbieżności. Otóż świadek P. S. podczas przesłuchania w dochodzeniu mówił o udziale w przestępstwie z dnia 27 lipca 2014 r. A. S. i T. B., jednak pominął całkowicie w wyjaśnieniach dokonanie kradzieży artykułów spożywczych oraz co najważniejsze zataił udział B. K. (1). Relacje te muszą więc w tym fragmencie budzić wątpliwości, zwłaszcza w kontekście zeznań samego B. K., który od początku przyznawał się do udziału w kradzieży z dnia 27 lipca 2014 r., co potwierdziły stabilne w tej części wyjaśnienia oskarżonego T. B. oraz nagranie z monitoringu na którym widać, kto uczestniczył w tym przestępstwie. P. S. mijał się więc w tym fragmencie z prawdą i to celowo, z premedytacją chroniąc przed odpowiedzialnością karną swojego kolegę B. K.. Poza tym P. S. opisując okoliczności dokonania pierwszej kradzieży mijał się też z prawdą co do czasu jej dokonania oraz ilości zabranego paliwa. Otóż zeznał, że kradzież miała miejsce około godziny 14-15 a wcześniej wraz z T. B. dokonali jedynie sprawdzenia miejsca przestępstwa, powracając na nie za około godzinę. Jest to oświadczenie nieprawdziwe, które weryfikuje nagranie z monitoringu na którym widać, „jak na dłoni”, iż sprawcy to jest T. B., P.S. i B. K. przybyli na teren hurtowni o godzinie 12:39 i do 14:27 nie opuszczali miejsca przestępstwa, wielokrotnie kursując od ciężarówek do krzaków nosząc artykuły spożywcze oraz liczne bańki wypełnione olejem. Kradzież więc rozgrywała się jednorazowo, nieprzerwanie w w/w wskazanym przedziale czasu i sprawcy nie opuszczali wówczas terenu miejsca przestępstwa, aby potem na nie wrócić. Nie było też tak, jak zeznał P. S., iż zabrali wówczas jedną bańkę paliwa o pojemności 25 litrów gdyż, jak ustalono, sprawcy kilkakrotnie przynosili pełne karnistry- bańki, które składowali w krzakach. Gdyby zabrali jedną bańkę nie było sensu, aby udawać się na teren hurtowni w trójkę, pomijając już to, że monitoring ukazał, że kilkakrotnie przynosili ciężkie kanistry. Z resztą sam B. K., który brał udział w tej kradzieży oszacował, iż zabrali wówczas dużo większą ilość - około 160 litrów paliwa. Z niepodważalnych zeznań T. N. wynikało, że było to aż 200 litrów.

Jeśli chodzi o zeznania świadka B. K. z dochodzenia również nie brak w nich nieścisłości dotyczących kwestii w sprawie zasadniczych. Świadek w dochodzeniu zeznał, że w dniu 27 lipca 2014 r. przybyli na teren hurtowni około godziny 14-15 razem z P. S., T. B. oraz A. S. żeby ukraść paliwo z ciężarówek. Powiedział również, że on i P.S. niszczyli łomem korki od wlewów, T. B. miał spuszczać paliwo A. S. miał stać „na czujce” i taki podział ról był też 27 lipca 2014 r. Następnie świadek dodał opisując okoliczności dokonania kradzieży artykułów spożywczych, że „T. i A. z części ładunkowej wynieśli sporo artykułów spożywczych”, co świadczy o tym, iż wg. świadka A. S. musiał przejść na teren hurtowni z miejsca składowania fantów w krzakach w pobliżu ogródków działkowych. Stwierdzenia te budzą wątpliwości. Otóż

po pierwsze w dniu 27 lipca 2014 r., jak wynikało z zeznań T. N. oraz protokołu oględzin samochodów ciężarowych, sprawcy nie uszkodzili kilku, lecz jedynie jeden korek zbiornika, a nie kilka jak powiedział B. K.. Ma to przy ocenie zeznań o tyle znaczenie, iż B. K. brał udział w trzech podobnych przestępstwach dokonywanych w niemal identyczny sposób, w tym samym miejscu na przestrzeni zaledwie trzech tygodni, co mogło doprowadzić do pomyłki i nałożenia się jednego ze zdarzeń na drugie. Po drugie nie ma lepszego weryfikatora relacji B. K. a także T. B. oraz P. S. odnośnie przebiegu zdarzenia z 27 lipca 2014 r. oraz składu osobowego ekipy dokonującej zaboru, niż obraz zarejestrowany kamerą monitoringu. Na nagraniu widać kto od początku do końca bierze udział w kradzieży w dniu 27 lipca 2014 r. Są to trzy osoby, które widać na nagraniu od godziny 12:39:25 s. – ubrana w krótkie spodnie i koszulkę koloru zielonego (P. S.), ubrana w krótkie spodnie i bluzę koloru czarnego (B. K.) oraz ubrana w krótkie spodnie i koszulkę bez rękawów koloru żółtego (T. B.). Tylko te osoby, które można zidentyfikować po wyglądzie i ubraniu do godziny 14 : 27 przenoszą w krzaki (widoczne z prawej strony za budynkiem z napisem PHU (...)) artykuły spożywcze i pojemniki z paliwem. Sylwetka oskarżonego A. S. nie pojawia się w krzakach w z których sprawcy najpierw zabierają bańki na paliwo a potem składują fanty (12:46:14 s, 12:54:55, 12:55:34-12:56:47, 13:12:55s – 13:13:50 s, 13:36:29s, 13:38:01s, 13:40:42s, 13:41:28s, 13:44:38s, 13:46:07s, 13:48:26, 13:49:32 s.,14:12:00 s., 14:27:48 s.) a ta część krajobrazu jest objęta cały czas obiektywem kamery. Gdyby oskarżony A. S. był ze z pozostałymi sprawcami, to doświadczenie życiowe wskazuje i odbierałby te „fanty” od pozostałych i nosił do samochodu oskarżonego T. B. a czegoś takiego na nagraniu nie utrwalono. Co oczywiste nie widać też, żeby inna osoba, niż T. B. (żółta koszulka), P. S. (zielona koszulka) i B. K. (czarna bluza) wchodziła na plac hurtowni od strony zarośli (i tą samą drogą wracała) a jej zachowanie wskazywało na jakikolwiek udział w kradzieży. O godzinie 13:21:46 s. i o godzinie 14:17:40 s. na przez plac hurtowni przechodzą osoby inne niż w/w sprawcy (dwóch mężczyzn w białym podkoszulku i bez koszulki oraz osoby idące z dziećmi) jednak nic nie wskazuje, iżby miały związek z kradzieżą. I. prosto i nie dochodzą do miejsca składowania fantów, choć przechodzą kilka metrów od krzaków w których te „skarby” pozostawiono. Nie zarejestrowano, iżby osoby te miały jakikolwiek kontakt słowem, gestem) z T. B., P. S. i B. K., którzy na rozprawie oświadczyli zgodnie, że byli to przypadkowi przechodnie przez plac hurtowni, nie uczestniczący w zajściu. Choć na pierwszy rzut oka pojawienie się osób na prywatnym terenie hurtowni musi budzić zdziwienie, to jednak w tym przypadku z uwagi na położenie hurtowni pomiędzy zabudowaniami na ul. (...) a terenami rekreacyjnymi popularnymi wśród piotrkowian (boisko (...), dojście do J. B.) oraz brak jej dozoru przez ochronę i łatwość pokonania ogrodzenia da się i to w świetle zasad doświadczenia życiowego obronić stwierdzenie, iż teren ten w czasie wolnym od pracy był wykorzystywany przez przygodne osoby po prostu jako droga na skróty.

Powracając do rzekomego udziału w kradzieży 27 lipca 2014 r. oskarżonego S. warto przypomnieć, że świadek B. K. zeznał, iż A. S. wchodził na skrzynię ładunkową ciężarówki „ze spożywką”, co wnioskuje redukcyjnie nakazuje założyć, że wszedł na teren hurtowni razem z pozostałymi sprawcami, a jeśli nie razem z nimi to z pewnością tą samą drogą co oni. Droga ta była w mniemaniu sprawców bezpieczna, bo P. S. obrócił kamerę monitoringu na budynku w taki sposób, aby nie rejestrowała tego co robili sprawcy na odcinku od kontenera do krzaków, lecz na szczęście był to zabieg nieudolny, gdyż kamera nadal rejestrowała zachowania sprawców, tyle że pod innym kątem. Doświadczenie życiowe nie pozwala w takiej sytuacji przyjąć, iż oskarżony A. S. wszedł i wyszedł z terenu kradzieży, inną drogą niż pozostali sprawcy z którymi miał współdziałać. Z resztą nic takiego z oświadczeń sprawców kradzieży nie wynika. Gdyby więc A. S. pojawił się na terenie hurtowni to jego wejście i wyjście zarejestrowałaby pewnością kamera monitoringu a tak się nie stało. Zatem, najbardziej obiektywny, bo pozbawiony naleciałości i zabarwienia emocjonalnego, czy kalkulacji, jak dowody osobowe, z dowodów czyli nagranie i zgodny z nim protokół oględzin wyklucza, zdaniem sądu, udział w kradzieży oskarżonego A. S..

Ujawnione na skrzyni ładunkowej pojazdu z którego zabrano artykuły spożywcze ślady linii papilarnych nie pochodziły od A. S. co wynika z opinii daktyloskopijnej. Również ten dowód osobowy nie potwierdza uczestnictwa A. S. w pierwszej kradzieży.

Na rozprawie z urzędu sąd w celu weryfikacji wyjaśnień oskarżonego A. S. oraz relacji oskarżonego T. B. i P. S. i B. K. z rozprawy dotyczących udziału tego oskarżonego w spornej kradzieży dopuścił dowód z analizy logowania się telefonu komórkowego użytkowanego przez A. S. w dniu dwóch pierwszych kradzieży zarzucanych aktem oskarżenia.

Dowód ten poprzedzono eksperymentem. Nakazano zatelefonowanie matce oskarżonego A. S. świadkowi M. S. na numer telefonu, który wg. jego oświadczenia użytkował oskarżony to jest (...). Numer ten był przypisany w książce telefonicznej aparatu telefonicznego marki oskarżonego do osoby opisanej jako (...). Po wybraniu tego numeru na telefonie świadka nawiązano połączenie telefoniczne z aparatem posiadanym na rozprawie przez oskarżonego. Jako dzwoniącą wyświetliła się (...). Oczywiście ten eksperyment nie został przez sąd zasygnalizowany stronom ani obrońcy i został wykonany „z zaskoczenia”. Z analizy logowań do stacji przekąźnikowych ((...)) wynika, iż w czasie kradzieży dokonanej 2/3 sierpnia 2014 r., abonent numeru (...) od godziny 22:41 do godziny 23:07 znajdował się w obszarze działania stacji położonej przy ul. (...), czyli kilka posesji za hurtownią, co wskazywało, iż podczas tej kradzieży oskarżony, wbrew temu co twierdził znajdował się nie w domu przy ul. (...) tylko w innej części miasta, przylegającej do hurtowni (...). Pozwoliło to sądowi w połączeniu z innymi dowodami przyjąć sprawstwo A. S. co do zaboru 2/3 sierpnia 2014 r. Natomiast w przypadku 27 lipca 2014 r. telefon oskarżonego logował się od godziny 12:33 (wówczas pozostali sprawcy byli już w pobliżu hurtowni) aż do godziny 20:33 na przemian do dwóch stacji (...) o numerach (...), (...) zlokalizowanych na wieży ciśnień w (...) (...), czyli, co oczywiste w innej części miasta niż ta w której położona jest pokrzywdzona hurtownia. Oczywiście można założyć, że oskarżony z przecznością, żeby „nie być namierzonym” nie zabrał ze sobą telefonu, jednak takiemu założeniu przeczą ustalenia dotyczące kolejnej kradzieży podczas której, A. S. posiadał przy sobie telefon. Telefon mógł więc mieć przy sobie również w dniu 27 lipca 2014 r. Większość populacji, niezależnie od wieku, wykształcenia czy pochodzenia nie rozstaje się z telefonami komórkowymi, więc takie zachowanie nie jest nieprawdopodobne czy odbiegające od społecznej normy. Również więc i ten obiektywny dowód nie pozwalał przyjąć, iż oskarżony wziął udział w przestępstwie dokonanym w lipcu 2014 r. i nakazywał uznać za wiarygodne konsekwentne w tym zakresie wyjaśnienia A. S. i ostatnie relacje oskarżonego T. B. z postępowania przygotowawczego oraz zeznania z rozprawy świadków P. S. i B. K. w których zaprzeczyli udziałowi oskarżonego S. w kradzieży „ze spożywką”. Każde wycofanie się z relacji obciążających współsprawcę budzić musi ostrożność sądu, jednak w tym przypadku, zostało ono zweryfikowane dowodowo. Co więcej sprawcy na rozprawie nie przesadzali w jedną stronę, gdyż stanowczo podali, iż na dwóch pozostałych kradzieżach A. S. był obecny i brał w nich udział, mimo tego, że ten zaprzeczał udziałowi również w drugim zdarzeniu. Nie była to więc próba odciążenia jednego z przestępców dokonana „na siłę” wbrew wymowie przeprowadzonych dowodów.

W konsekwencji zaprezentowanej oceny dowodów ustalono, iż oskarżony A. S. (1) nie dopuścił się zarzucanego mu aktem oskarżenia w punkcie 1 czynu i na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 kpk wydano rozstrzygnięcie uniewinniające go od tego czynu.

W przypadku drugiego ze współoskarżonych jego sprawstwo nie budziło jakichkolwiek wątpliwości w świetle jego wyjaśnień oraz zeznań świadków P. S., B. K., nagrania z monitoringu.

Jak ustalono w dniu 27 lipca 2014 r. oskarżony T. B. (1) wraz z P. S. (2) i B. K. (1), co do których zapadło prawomocne rozstrzygnięcie w postępowaniu co do nieletnich dokonali kradzieży zwykłej poprzez spuszczenie oleju napędowego z niezabezpieczonych zbiorników trzech pojazdów ciężarowych w marki M. o nr rej (...), marki D. o nr rej (...) oraz R. o nr rej (...) i jego zabór w celu przywłaszczenia oraz kradzieży z włamaniem poprzez wyłamanie z użyciem łomu zamka korka zabezpieczającego zbiornik paliwa pojazdu R. (...) i zabór tego paliwa. Łącznie zabrali wówczas 200 litrów oleju napędowego o wartości 1059,64 złotych. Z pojazdu R. o nr rej (...) sprawcy dokonali jednocześnie zaboru artykułów spożywczych. W tym miejscu dokonano korekty ilości i wartości zabranych towarów. Organ prokuraturki przyjął, jak można się domyślać, że sprawcy zabrali z ciężarówki cały towar, którego ilość i rodzaj oraz cenę ustalili w oparciu o fakturę zakupu tego co znajdowało się na skrzyni ładunkowej przez pokrzywdzonego (...) spółkę zoo. Jednak z zeznań świadka T. N. z rozprawy wynikało, iż sprawcy nie zabrali całego towaru pozostawiając wody. Nie potrafił wskazać precyzyjnie jakie „wody” w jakiej ilości pozostały na ciężarówce. Z dokumentacji fotograficznej wykonanej przez Policję wynikało, iż sprawcy nie zabrali również przynajmniej części napoi (np. kwasu chlebowego). Dlatego też, nie mogąc dokonać precyzyjnych ustaleń w tym zakresie, i nie chcąc dokonać ustaleń na niekorzyść oskarżonego T. B., wylimitowano z opisu przypisanego mu czynu zabór wód i napoi (produktów z poz 3-4, 6-21, 27-28 z faktury) o łącznej wartości 1583,71 złotych co po odjęciu od sumy wszystkich towarów z samochodu – 2555,14 złotych dało 971,80 złotych. Łączna wartość zabranego mienia w tym oleju napędowego i artykułów spożywczych wyniosła 2031,44 złote.

Tak postępując oskarżony T. B. wyczerpał dyspozycję art. 279 § 1 kk i art. 278 § 1 kk w zw z art. 11 § 2 kk.

W przypadku pozostałych czynów zarzucanych oskarżonym aktem oskarżenia ponumerowanych II i III sąd podzielił kwalifikację prawną zaprezentowaną przez prokuratora uznając, że wyczerpują dyspozycję art. 279 § 1 kk (II) i 13 § 1 kk w zw z art. 279 § 1 kk (III). Sprawstwo tych czynów nie było kwestionowane. Oskarżeni nie złożyli zapowiedzi apelacji a prokurator sprecyzował swój wniosek w odpowiedni sposób odnosząc go do winy za czyny I w przypadku obu oskarżonych.

Czyny z punktu II i III aktu oskarżenia zostały popełnione w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z nich więc w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk.

W konsekwencji wymierzono za nie obu oskarżonym łącznie kary po 1 roku pozbawienia wolności oraz z uwagi na popełnienie ich w celu osiągnięcia korzyści majątkowej – grzywny w liczbie po 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 10 złotych. Żaden z oskarżonych nie ma pracy zarobkowej ani majątku, dlatego też wysokość stawek dziennych grzywnien ustalono na kwotę 10 złotych.

W przypadku czynu z punktu I aktu oskarżenia wymierzono za niego oskarżonemu T. B. (1) karę 1 roku pozbawienia wolności oraz z uwagi na popełnienie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, na podstawie art. 33 § 2 kk, grzywnę w liczbie po 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 10 złotych.

Przy wymiarze kar kierowano się dyrektywami z art. 53 kk.

Na niekorzyść przyjęto oskarżonym działanie kilkukrotne, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie z nieletnimi. Na korzyść oskarżonych przyjęto niekaralność, przyznanie się do sprawstwa (częściowe w przypadku oskarżonego A. S.), ustabilizowany tryb życia.

W przypadku wymierzenia kary łącznej wobec oskarżonego T. B. wzięto pod uwagę to, że wszystkie przestępstwa miały charakter zaboru mienia, zostały popełnione częściowo w tym samym składzie osobowym w bliskości czasowej, na szkodę tego samego pokrzywdzonego. Z drugiej zaś strony nie można zapomnieć, iż oskarżony dokonywał ich aż trzykrotnie co przemawiało przeciwko przyjęciu zasady pełnej absorpcji (por wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 29 stycznia 2014 r. w sprawie II Aka 271/13, opubl w systemie informacji prawnej LEX 1425429). A. S. dopuścił się dwóch przestępstw o bliskim związku podmiotowo przedmiotom, więc w jego przypadku karę łączną za ciąg przestępstw uformowano w dolnej granicy ustawowego zagrożenia.

Biorąc pod uwagę szczególnego rodzaju jednorazowość wkroczenia oskarżonych A. S. i T. B. na drogę przestępstwa (oba sprawcy wykorzystując tą samą sposobność więcej niż jeden raz dokonali zaboru na szkodę tego samego pokrzywdzonego w przeciągu trzech tygodni) wcześniejszą niekaralność i ustabilizowany tryb życia obu sprawców oraz co najmniej częściowe przyznanie się sprawstwa orzeczono o warunkowym zawieszeniu wykonania kar łącznych wobec obu sprawców (gdyż karą łączną, można w myśl reguł językowych przyjętych przez ustawodawcę nazwać karę wymierzona na ciąg przestępstw pozostających w zbiegu wobec A. S. – sformułowania „łącznie” używa w takich przypadkach chociażby Kodeks Wykroczeń w przypadku ukarania za dwa wykroczenia na podstawie art. 9 § 2 kw) na okres próby wynoszący dwa lata, uznając iż będzie to wystarczające dla osiągnięcia celów kary w szczególności zapobiegnie ich powrotowi na drogę przestępstwa.

W przypadku obu oskarżonych na podstawie art. 4 § 1 kk zastosowano ustawę obowiązującą w czasie popełnienia przestępstw, gdyż była dla nich względniejsza, chociażby z racji braku konieczności obligatoryjnego orzekania obowiązków o których mowa w art. 72 § 1 kk do czego zobowiązuje przytoczony przepis po nowelizacji, która weszła w życie 1 lipca 2015 r. Na gruncie nowych przepisów T. B., któremu wymierzono karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności nie mógłby skorzystać z warunkowego zawieszenia wykonania kary, co było możliwe na gruncie poprzedniego brzmienia art. 69 § 1 kk.

Na podstawie art. 46 § 1 kk w związku ze skazaniem za czyny z punktu II aktu oskarżenia zobowiązano oskarżonych A. S. i T. B. solidarnie do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. W przypadku T. B. taki obowiązek orzeczono również w związku ze skazaniem za pierwszą z kradzieży. Przyjęto tutaj reguły prawa cywilnego opisane w art. 415 kc nakazujące zobowiązanie do naprawienia szkody sprawcę czynu zabronionego, a takim były niewątpliwie kradzieże z włamaniem na szkodę pokrzywdzonej spółki.

Na podstawie art. 44 § 2 kk orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa węży oraz baniek, albowiem ustaleń wynikało, że sprawcy użyli ich do zaboru oleju napędowego. Dowody rzeczowe w postaci korków wlewu do paliwa zwrócono na podstawie art. 230 § 2 kpk pokrzywdzonemu, bo były zbędne dla dalszego postępowania.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet grzywny zaliczono oskarżonemu T. B. okres zatrzymania w sprawie.

O wydatkach orzeczono na podstawie art. 627 kpk w części skazującej oraz art. 632 kpk w części uniewinniającej. Suma wydatków wyniosła (807,39 złotych). Koszty rozłożyły się na obu oskarżonych po połowie (403,70 złotych). Z tym że z racji uniewinnienia A. S. od jednego z trzech czynów należało w jednej trzeciej przypadającej na niego części wydatków przenieść ciężar ich poniesienia na Skarb Państwa (134,60 złotych), bo w tej części oskarżenie okazało się niezasadne.

Opłaty wymierzono:

- oskarżonemu T. B. na podstawie art. 2 ust 1 pkt 4 i art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.);- oskarżonemu A. S. na podstawie art. 2 ust 1 pkt 3 i art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).